

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 80 0 К 000591 12 Квлз
Бања Лука, 02.10.2012. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића, Драгомира Миљевића, Даниеле Миловановић и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету осуђеног М. П. због кривичних дјела насилничког понашања из чл. 385. ст. 2, напада на службено лице у вршењу послова службене дужности из чл. 388. ст. 1. и недозвољене производње и промета оружје или експлозивних материја из чл. 399. ст. 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости његовог браниоца, поднесеном против правноснажне пресуде Основног суда у Бијељини бр. 80 0 К 000591 07 К од 24.10.2011. године, у сједници вијећа одржаној дана 02.10.2012. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија.

Образложење

Правноснажном пресудом Основног суда у Бијељини бр. 80 0 К 000591 07 К од 24.10.2011. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Бијељини бр. 80 0 К 000591 12 Кж од 08.5.2012. године, осуђени М. П. је оглашен кривим због кривичних дјела насилничког понашања из чл. 385. ст. 2, напада на службено лице у вршењу послова службене дужности из чл. 388. ст. 1. и недозвољене производње и промета оружје или експлозивних материја из чл. 399. ст. 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на јединствену казну затвора од седам мјесеци.

Против ове пресуде његов бранилац П. Д., адвокат из Б., поднио је захтјев за заштиту законитости због повреде кривичног закона и повреде одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се захтјев уважи, правноснажна пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду.

Републички тужилац је у писменом одговору предложио да се захтјев одбије као неоснован.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости није основан.

У захтјаву се наводи да другостепени суд није одлучио о жалби оптуженог у дијелу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка, а да није сигурно ни да ли је одлучио о жалбеном основу повреде кривичног закона. По схватању подносиоца захтјева тиме је осуђеном повријеђено право на одбрану из чл. 311. ст. 1. тач. г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Пажљивом анализом стања списка у правцу ових приговора, а цијенећи и то како су изложени и жалбени приговори, не може се прихватити основаном тврдња да је повреда почињена. Другостепени суд сасвим јасно и одређено наводи основе побијања првостепене пресуде и износи ставове одбране са сједнице другостепеног вијећа. Када образлаже зашто жалбу осуђеног није прихватио као основану он одговара на све жалбене приговоре, укључујући и приговор о битној повреди одредаба кривичног поступка и повреди кривичног закона. Жалба је указивала на неразумљивост изреке пресуде, нејасност и противрјечност разлога о одлучним чињеницама, као битној повреди одредаба кривичног поступка. Другостепени суд је на ове приговоре одговорио потпуно и јасно када је анализирао начин оцјене доказа, начин њиховог подвођења под одредбе кривичног закона, а посебно говорећи о садржини изреке пресуде. Тиме се опширно бавио на страни 3. и 4. пресуде, па се одбрана на то упућује. Ово се односи и на испитивање повреде кривичног закона. Методолошки приступ пресуде да ове приговоре разматра без посебне подјеле на поглавља по основима побијања, условљен је и конципирањем жалбених приговора и њиховом систематиком. Битно је да је суд одговорио на све жалбене приговоре, а начин на који је то урадио може само бити мање систематичан и прегледан, што не значи да је тиме оптуженом повријеђено право на одбрану.

За повреду кривичног закона захтјев као основ узима неразумљивост изреке побијане пресуде, а једним дијелом и образложења, да би потом прешао на критику чињеничног стања. Овакав приступ је погрешан и супротан одредби чл. 350. ЗКП РС, којом су прописани услови за подношење захтјева. Чињенично стање, као што је овај суд више пута у својим пресудама истицао, овим правним лијеком се не може ревидирати већ се мора прихватити као правилно и потпуно утврђено. Осим тога дефекти у изреци пресуде и образложења који се тичу неразумљивости и супротстављености не спадају у законске основе повреде кривичног закона, ако изрека садржи све потребне елементе бића кривичног дјела. У конкретном случају из изреке пресуде произилазе сви елементи бића кривичних дјела за које је пресуда донијета, због чега ови приговори нису основани јер није повријеђен кривични закон на штету осуђеног.

Због наведених разлога захтјев за заштиту законитости је одбијен у смислу одредбе чл. 355. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић